

ISTEN DICSŐSÉGE!

Pecznyik Pál

Isten dicsősége, fényes, káprázatos,
le sem írható az, olyan csodálatos.
Felülmúlja az a legszebb földi álmot,
elragadtatásban, a mit János látott.
Az angyalok ajkán, elhalkult az ének,
meghajlott a térde, a huszonnégy vénnek.
Fényes koronáját, trónja elé tette,
a Nagy Mindenhatót, így dicsőítette!
Trónon Kerubok közt, Istennek hét Lelke,
fénylő ragyogással, világított szerte.
Csodás volt e fényben, ruhák színpompája,
fényt tükrözött vissza, angyalok hárfája.
Trón felett suhogott, a Szeráfok szárnya,
s a mennyben minden nyelv, az Istent imádta!
Trón előtt állt Jézus, Isten Szent Báránya!
Énekben szállt hozzá, hívei hálája.
Mózes szép éneke, mennyben újra zengett,
de szebben, mint egykor, a nagy tenger mellett.
Azt a dicsőséget, melyet János látott,
nekünk készítette, Megváltónk az áldott.
Ha követésében, hűséggel megállunk
akkor is, ha kereszt, felsebzi, a válunk.
János lelki sátra bár elporladt régen,
de a látomása, nem vészett el mégsem.
Feledés homálya, be nem temethette,
Bibliánkban Isten, megörökítette!
Istenünk hű marad, megváltott népéhez,
rejtett dicsősége, egykor látható lesz.
Ha megváltottai, mind ott lesznek nála,
milliók ajkáról, száll majd hozzá hála.
Atyánk ismer, tudja, mi mást nem adhatunk,
Kegyelem, kiváltság, ha nála lakhatunk!

Pecznyik Pál
Celldömölk
2009. II. 11.